

ОСНОВНІ ХУДОЖНЬО-ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ ПОДАЧІ
FASHION-ІЛЮСТРАЦІЙ В ЖУРНАЛАХ МОД

А. В. СЕЛЕЗНЕВА

Хмельницький національний університет

На сьогодні активно розвиваються техніка, різні новітні технології і свіжі напрями у мистецтві. Вагому роль серед таких напрямів відіграє модна ілюстрація, яка все більше стає популярною.

Ілюстрації, які використовуються для оформлення видань про моду, різних бутиків, реклами брендів тощо, прийнято називати *fashion-ілюстраціями* [6]. Слід зазначити, що даний вид ілюстрації являє собою особливий спосіб представлення моди. Саме fashion-ілюстрація є не тільки одним із джерел модних зразків (стилів, образів), але і способом їх поширення, так як відіграє комунікативну роль: служить додатковою візуальною сполучною ланкою між Будинками мод, художниками та глядачами. Отже, fashion-ілюстрація на сьогодні – це найбільш універсальна презентація дизайнерських ідей. При цьому головною тенденцією створення сучасних образів є прагнення їх авторів до індивідуальності, пошуку унікальної художньої подачі, нових жанрів, що робить fashion-ілюстрацію частиною твору мистецтва.

На основі аналізу творчості сучасних авторів в області fashion-ілюстрації, таких як: Коль Філіпс, Рене Буше, Олена Лавдовська, Морган Девідсон, Вероніка Калачова, Олександра Арутюнова, Кеті Роджерс, Берто Мартінес, виділено 6 основних технік, що використовуються на сьогодні: графічна техніка, живописна техніка, аплікаційна техніка, техніка колажу, цифрова техніка, змішана техніка [1-3, 5].

Вважаємо, що визначення матеріалів і технік при створенні fashion-ілюстрації дозволить полегшити інтерпретацію задуму дизайнера-ілюстратора. Крім того, допоможе з легкістю охарактеризувати задуманий образ, передати текстуру тканин. Також, це додасть fashion-ілюстрації наочність і зробить її більш зрозумілою. Отже, всі технології зі створення fashion-ілюстрації пропонуємо розділити на 4 види: 1) традиційні (олівець, фарби, фломастери, чорнило); 2) нетрадиційні (вишивка, папір, емалі, пластилін); 3) комп'ютерні (використання тільки комп'ютерних програм, так званий «цифровий живопис»); 4) змішані (застосування різних традиційних способів, матеріалів та інструментів, більше одного комп'ютерного способу створення твору; мультиплікація і відео).

У *традиційній* графічній техніці використовуються різні матеріали, такі як: олівці, пастель, сангіна, туш, маркери і навіть акварель.

Для *нетрадиційних* технік, таких як вишивка, аплікація характерним є використання паперу, різної фурнітури, ниток, пряжі, шкіри та хутра. Також fashion-ілюстрації доповнюють блискітками, стразами, стрічками і навіть

шматочками тканини. У колажній техніці, наприклад, використовуються різні текстури, фактури, графіка, фото. Техніка колажу дозволяє брати форми, які вже існують, і об'єднувати їх у єдине ціле для створення щось принципово нового [1].

Найбільш поширеною і сучасною альтернативою традиційним видам технік зі створення fashion-ілюстрацій є комп'ютерні технології, або так званий «цифровий живопис». Це електронні зображення, створені за рахунок використання комп'ютерних імітацій традиційних інструментів художника (пензля, олівця, пастелі, фломастерів тощо). На роль гідної імітації живопису або графіки претендують декілька комп'ютерних програм: Adobe Photoshop, Adobe Illustrator, Fractal Design, Painter, Corel Photo Paint Image Composter тощо.

У результаті аналізу fashion-ілюстрацій, створених за допомогою комп'ютерних програм, виділено три види «цифрового живопису»: fashion-ілюстрації, створені виключно на комп'ютері («електронна ілюстрація»); fashion-ілюстрації з використанням готової фотографії та пост-обробки в Photoshop («електронний гіперреалізм») і fashion-ілюстрації, створені за принципом змішаної техніки (наприклад, «електронний колаж»). Отже, змішані техніки дозволяють об'єднувати абсолютно різні матеріали у єдине ціле.

Слід зазначити, що просте використання різних фільтрів Photoshop заради створення ефектної fashion-ілюстрації не задовольняє запити сучасних художників. Останнім часом стало очевидним, що ілюстраторів все більше цікавить можливість перетворення статичної ілюстрації у рухливу ілюстрацію. Багато з них намагаються застосовувати новітні технології з метою створення «мультиплікаційних ілюстрацій» і записують короткі відеоролики, в сюжет яких, так чи інакше, вписується ілюстрація. Інтерес ілюстраторів моди до можливості зробити своїх персонажів «живими» можна пояснити великим інтересом художників до відеоарту та відеоінсталяції, «що позначається на інтересі дизайнерів до з'єднання – речового, предметного і віртуального».

Отже, створення fashion-ілюстрацій – це один із провідних напрямів у fashion індустрії з рекламування виробів текстильної та легкої промисловості. Матеріали, техніки і технології є важливою частиною сучасної fashion-ілюстрації, що передбачає їх дослідження і систематизацію.

Література:

1. Blackman C. (2004). 100 Years of Fashion Illustration. London: Laurence King Publishing [in English].
2. Hagen K. (2011). Fashion Illustration for Designers.: Prentice Hall [in English].
3. Hopkins J. (2010). Basic Fashion Design Fashion Draw. Singapore: AVA Book Production Pte. Ltd. [in English].
4. Деллель Х. Эскиз и рисунок. Том 2 / Х. Эберле, Х. Деллель. Изд-во: ЭДИПРЕСС-КОНЛИГА, М.: 2015. – 248 с.
5. Кирпер А. Фэшн-иллюстрация: вдохновение и приемы / А. Кипер; пер. с англ. Е. Бакушев. М.: Попурри, 2015. – 144 с.
6. Чаговец Т. П. Словарь терминов по изобразительному искусству. Живопись. Графика. Скульптура / Т. П. Чаговец. М.: Планета музыки, Лань, 2013. – 208 с.